

ÎN C H E I E R E

13 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Petru Moraru

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat împotriva deciziei din 29 ianuarie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Popa Zinaida împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului Serviciului de Protecție și Pază de Stat de a achita indemnizația de maternitate și indemnizația pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, obligarea Serviciului de Protecție și Pază de Stat să achite în beneficiul lui Popa Zinaida a indemnizației de maternitate și a indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani în mărime de 30 % din salariu mediu lunar a soțului Popa Vasile și încasarea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La data de 30 aprilie 2014, Popa Zinaida a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat solicitând recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Serviciului de Protecție și Pază de Stat de a achita indemnizația de maternitate și indemnizația pentru creșterea copilului, obligarea Serviciului de Protecție și Pază de Stat să achite indemnizația de maternitate și indemnizația pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani în mărime de 30 % din salariul mediu lunar a soțului Popa Vasile, încasarea prejudiciului moral în sumă de 5000 lei și a cheltuielilor pentru asistența juridică.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că conform certificatului de căsătorie din 25 august 2007 este soția lui Popa Vasile, care a activat în cadrul Serviciului de Protecție și Pază de Stat din anul 2003 și că se află la întreținerea soțului, deoarece nu este angajată în câmpul muncii. La data de 12 august 2013 s-a născut fiica Popa Paulina, pentru întreținerea căreia nu a primit nici un ajutor. S-a adresat Serviciului de Protecție și Pază de Stat cu o cerere prealabilă prin care a solicitat stabilirea și achitarea indemnizației de maternitate și a indemnizației lunare pentru creșterea

copilului până la vârsta de 3 ani în mărime de 30 % din salariul soțului începând cu data de 12 august 2013.

Ca temei juridic a indicat prevederile art. 124 Codul muncii și a Legii nr. 289 din 22.07.2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale. Prin scrisoarea din 02 aprilie 2014 a Serviciului de Protecție și Pază de Stat, reclamanta a fost informată că „colaboratorii serviciului, conform prevederilor art. 36 al Legii nr. 134 din 13.06.2008 cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat sunt supuși asigurării de stat obligatorii de la bugetul de stat și nu achită contribuții de asigurări sociale conform Legii privind sistemul public de asigurări sociale, respectiv, Serviciul nu dispune de temei legal pentru achitarea prezentelor indemnizații”.

Consideră reclamanta că refuzul Serviciului de Protecție și Pază de Stat este ilegal și neîntemeiat. Refuzând achitarea indemnizației în legătură cu concediul medical, Serviciul de Protecție și Pază de Stat contrar prevederilor art. 16 din Constituția Republicii Moldova, încalcă principiul egalității în drepturi și aplică un tratament diferențiat fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă.

Prin hotărârea din 18 iulie 2014 a judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 29 ianuarie 2015 a Curții de Apel Chișinău: s-a admis apelul declarat de Popa Zinaida, s-a casat hotărârea din 18 iulie 2014 a judecătoriei Buiucani mun. Chișinău și s-a adoptat o nouă hotărâre prin care: s-a admis integral acțiunea; s-a încasat de la Serviciul de Protecție și Pază de Stat în beneficiul lui Popa Zinaida indemnizația de maternitate în sumă de 34083 lei și indemnizația pentru întreținerea copilului în mărime de 30% din salariul mediu lunar a lui Popa Vasile în sumă de 2434,57 lei pînă la atingerea copilului a vârstei de 3 ani.

La data de 26 martie 2015 Serviciul de Protecție și Pază de Stat a depus recurs împotriva deciziei din 29 ianuarie 2015 a Curții de Apel Chișinău. În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și a interpretat eronat normele dreptului material.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) CPC *„cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate”*. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC.

Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.

Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în prevederile art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat împotriva deciziei din 29 ianuarie 2015 a Curții de Apel Chișinău.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului
Judecătorii

Tatiana Vieru

Petru Moraru

Oleg Sternioală